

vil indrømme, at det, der var fremsat, var af løsere Natur, end det vilde have været, hvis man havde faaet Tid til at forhandle med Ministeren og derefter udvikle det nærmere mellem anden og tredie Behandling, og det var egentlig disse Strøbmærkningers Bestemmelse — har den ærede Minister tilstillet Dr. Steenstrup disse Bemærkninger til Overveielse, og jeg ser, at hans Betragtninger med Hensyn til dette Punkt tilbølgaa i samme Retning. Jeg maa maasse læse de Par Linier op. Han siger: „I Forhold til Højskolernes Antal og Størrelse tror jeg ikke, at et Tilskud paa 50,000 Kr. aarlig i og for sig er overdrevent, o. s. v.“ „Derimod kan den pludselige Forøgelse af Tilskudet nok indeholde Farer, især hvis Fordelingen i Hovedsagen skal foregaa efter automatisk selvvirkende Regler, uden Hensyn til den Dygtighed og den Aand, som gjør sig gjældende i en Højskoles Virksomhed.“ Jeg har troet, det var rigtigt at tage denne Bemærkning med, som ganske vist i Tankgangen støtter Mindretallet mod os, men med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøielsen gaar i samme Retning, som jeg nys nævnte. Jeg skal ikke paa det nuværende Trin give flere Oplysninger om denne Sag. Det har glædet mig, at efter vor Forhandling med Ministeren ogsaa det ærede Mindretal erkjender Forhøielsens Nødvendighed. Jeg tror, at gaa vi dertil, maa vi ikke, navnlig under de nuværende økonomiske Forhold, blive staaende ved mindre end 50,000 Kr. Jeg er imod den Betingelse, som det ærede Mindretal sætter; jeg holder for, at hvad vi give til Højskolerne — det har altid været mit principielle Standpunkt — skulle vi give efter den Stilling, de engang offentlig have for hele Verden, dels ved Elevernes Antal og dels ved, hvad Enhverjomhelt i det Sele taget kan faae at vide ved at besøge Skolerne, hvad enten han kommer fra Kjøbenhavn eller andetsteds. Jeg erkjender imidlertid, navnlig naar man forhøier Tilskudene og tillige tager i Betragtning de omhyggelige Overveielser, som saadanne Forhold maa gjøres til Gjenstand for, og Udarbejdelsen i alle Enkeltighederne, at Ministeriet godt kunde trænge til et Beløb til Bistand, ligesom nu f. Ex. til Bistand til Uddeling af de Beløb, man anvender til Lærere eller til uvidede Kursus for Lærere og deslige. Ligesom der anvendes Beløb til Bistand ved denne Uddeling, saaledes kunde der ogsaa trænges til Beløb til Bistand ved en Fordeling og Anvendelse af disse Tilskud, som vi her yde, men derimod maa Anvendelsen ikke gjøres afhængig af, at de ville underkaste sig et officielt Tilfyn. Hvorledes dette Spørgsmaal kan ordnes, saaledes at de Skoler, der ikke ønskede nogenjomhelt Forbindelse ellers, dog i alt Fald kunde faae et vist normalt Tilskud, medens andre Skoler, der ønskede en saadan Forbindelse, kunde faae det i et vist andet Forhold, skal jeg ikke udtale mig om.

Det kan maasse være forbeholdt nærmere Overveielse, men saaledes som Udvalgets Mindretal her har udvillet det, tror jeg, at det vil være at drage Højskolen ind under Statens Tilfyn, og det er jeg en bestemt Modstander af. — Forslagene Nr. 82 og 83 angaa en Forhøielse af Kontoen for fattige Elever paa Højskolerne. Det ærede Mindretal vil give 80,000 Kr. og Flertallet 100,000 Kr. Mindretallet er med Flertallet enig i Onskeligheden af, at Portionerne blive større. Flertallet ønsker ikke blot Portionerne større, men ønsker ogsaa flere af dem, og deri ligger saa For skjellen, de 20,000 Kr. Vil man gaa ind paa, at der bliver flere Portioner, og at de blive større, faar man Brug for de 100,000 Kr. Vil man ikke gaa ind paa at bevilge flere Portioner, men kun paa at gjøre dem større, kan man blive staaende ved 80,000 Kr. — Forslaget under Nr. 84 er vel stillet af Udvalget, men, saa vidt jeg skjønner, er det i Overensstemmelse med et Andragende fra Vedkommende, og ikke imod den ærede Ministers Stilling til dette Spørgsmaal. Det angaar 1,000 Kr. til en i mange Aar bestaaende Tegne- og Modelskole, som ledes af Professor Ryhn. — Forslaget under Nr. 85 kan jeg forbigaa. — Forslagene under Nr. 86 og 87 angaa et Bidrag til Fredericia Latin- og Realskole. Udvalgets Flertal — der skalde nemlig ved Forslaget Nr. 86 staa „Udvalgets Flertal“, i alt Fald kan der kun staa „Udvalget“ med den Endring, som ligger i Forslaget Nr. 87, — har ment, at, naar Staten her bidrager 6,000 Kr. til denne Skole, saa maatte Fredericia Kommune i Anledning af den yderligere Forhøielse kunne give 1,000 Kr. Man mener fra Mindretallets Side, at vi maa sætte „Amt og Kommune“, saa at, naar Kommunen ikke kan eller vil, men Amtet kan og vil, maa det være os ligegyldigt. Efter at jeg siden har hørt, at Kommuneskatterne i Fredericia skulle være oppe ved en 6 à 7 Procent, kan jeg ikke negte, at jeg har faaet lidt mere Grund til at stille mig velvilligere for mit personlige Vedkommende overfor Underendringsforlaget under Nr. 87 i det Haab, at det vil lykkes Mindretallet, hvis man vil gaa den Vej, at faae Amtet, saafremt Kommunen ikke kan, til at opfylde Betingelsen. Vi have isvrigt ment, at, naar Fredericia Kommune ved denne Skole har faaet en Undervisning for vist cirka 100 Børn, og den dertil kun giver et Tilskud af 800 Kr., vil det være overordentlig billigt, om den kom til at give 1,000 Kr. til. Men derimod indvendes ganske vist fra anden Side — og under den Forudsætning stiller Sagen sig noget anderledes, — at man fra Kommunens Side maa yde Offte til Latin- og Realskolen til Bygninger, der ere nødvendige, hvis Skolen skal holdes i Gang efter den Plan, der er lagt. Dette Sidste vil ganske vist noget forandre Sagen med Hensyn til vor Forbring til Kommunen. Jeg er dermed færdig,